

"Összetartozunk" nemzetközi ifjúsági tábor

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat szak-magyarországi régióközpontja ebben az évben július 2-8 között Miskolcon rendezte meg az "Összetartozunk" nemzetközi ifjúsági táborát.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat szak-magyarországi régióközpontja ebben az évben július 2-8 között Miskolcon rendezte meg az "Összetartozunk" nemzetközi ifjúsági táborát.

Mint a korábbi években - 2007-ben Erdélyben, 2008-ban Kárpátalján - most is 100 fős táborában látunk vendégül 80 fiatal és 20 kísérőt, akik Felvidékről, Csángóföldről, Erdélyből, Kárpátaljáról és Délvidékről érkeznek, hogy megismerkedjenek Miskolc nevezetességeivel, földrajzával, történelmével. Meglátogatják Máltai Házainkat, hogy megismerjék karitatív munkánkat, és az együttlét alatt megtapasztalhatják a szolidaritás fontosságát.

A tábor megnyitása előtt több barátság erősítő úton vett részt dr. Kis Imre régióvezető és Szekeres Gábor régiótitkár önkéntesekkel, akik a határon átnyúló magyar-magyar kapcsolat erősítését segítik.

Jártak áprilisban Délvidéken Német László nagybecskereki megyéspüspöknél, aki hivatalában fogadta a küldöttséget.

Májusban Csángóföldön voltak, ahol megismerkedtek a Miskolcra készülő fiatalokkal.

Kopjafát állítottak Nyergesetön a hősök tiszteletére, az összetartozás megerősítésére.

Fiatalokkal jártak Csíksomlyón a pünkösdi búcsúban, akik ismerős családoknál szálltak meg Csíkdánfalván. Itt már

Az utak eredménye, hogy a harmadik táborba már sok régióvezető érkezett.

További képek megtekinthetők a [galériában](#)

2009. július 3.

A mai első napon sok új dologgal ismerkedtünk meg.

A reggeli folyamán ajándékokat kaptunk, közöttük egy máltai címerrel és a tábor logójával ellátott pólót, amit egész nap örömmel viseltünk.

Először a Máltai Szeretetszolgálat miskolci központját látogattuk meg, ahol is sok érdekes dologgal találkozhattunk, mivel észrevehettük a szolgálat lényegét és láttuk az emberek arcán levő boldogságot, mert látszott, hogy sokat törődnek velük. A központban is ebédelhettünk.

A következő megálló a Diósgyőri Papírmúzeum volt, ahol egy rövid kis filmmel is jellemezték a papír jellegzetességeit és használatait és a papírmerítést is kipróbálhattuk.

A Papírmúzeum után a tábor fele a Diósgyőri Várfürdőbe ment, a másik fele pedig lehűtötte magát fagyalattal. Az idő kicsit borús volt, ezért énekelgettünk a napnak, hogy szánjon meg minket, de nem búj ki a felhők alól. Ennek ellenére is egy kis idő múlva már lubickolhattunk a vízben.

2009. július 4. A Forrás csoport élménybeszámolója

A mai napon Miskolc nevezetességeit tekinthettük meg. A Szent István Király téren csapatokra osztottak bennünket. Ezután mindenki kapott egy feladatlapot. Ezen a lapon különböző helyek voltak feltüntetve, amelyeket meg kellett találni és a megadott pontok szerint különböző adatokat kellett feltüntetni. Erre a történelmi vetélkedőre másfél órát kaptunk, majd pedig ugyanott találkoztunk. Nagyon sok érdekes emlékművet tekinthettünk meg. Több emlékműnél hallhattunk a történelmi múltról. Beletekinthettünk Miskolc régi és mai történelmébe.

A következőket tudhattuk meg: A mai Miskolc 180 000 fős, a harmadik legnagyobb magyarországi város. Megelőzi Budapest 2 000 000-ós lakosságával és Debrecen 220 000 fős lakosságával. Miskolc leginkább turisztikai város, 5 évvel ezelőtt még iparvárosnak tekinthették. Régen a nehéziparra kellett berendezkednie, a könnyűipar el is tűnt. Tartanak itt nyári és téli fesztiválokat. Télen Kocsonyafesztivált rendeznek, nyáron pedig Operafesztivált. Sok gimnázium található itt, amelyek legnagyobb része egyházi és színvonalas. A sport itt nem nagyon jellemző. Nagy eredményeket értek el a következő sportágakban: röplabdában, jégkorongban és jelentős helyezéseket ért el a Diósgyőri VTK.

Csapatunknak a mai nap nagyon tetszett, mert megismerhettük Miskolc nevezetességeit és beletekinthettünk a város történelmi

múltjába. Nagyon tetszett az Avasi Templom és az is, hogy 15 percenként megszólal egy harangjáték. A tévétoronyból nagyon szép kilátás tárult elénk. A Jezsuita Gimnázium templomában meghallgathattuk a gimnázium alakulásának történetét.

Egyszóval a mai nap nagyon sok boldog pillanatot hozott számunkra.

2009. július 4. A Miskolci Csizmadiák csoport élménybeszámolója

Július 4-én szombaton Miskolc nevezetesebb helyeit néztük meg. A nagy csapat a Szent István térről indult. Megismerkedtünk a hely szépségével, láttuk a máéltán híre virágórát és a tér közepén lévő Szent István király szobrot. Ekkor ismerkedtünk meg az idegenvezetőnkkel, Pataki Andrással. Elmesélte Miskolc történetét, alapítását és szólt arról is, hogy milyen veszély várja a Szent István tért. Szerencsére még nem rombolták le és építettek helyére szállodát. Megtudhattuk azt, hogy Miskolc Magyarország harmadik legnagyobb városa, lakosságát tekintve csak Budapest és Debrecen előzi meg. Ma kb. 200 ezren élnek itt. Turisztikai központ, sok szálloda, kávézó és gimnázium található benne.

Ezek után csoportokba oszlottunk és feladatot kaptunk. Egy történelmi kérdőívet töltöttünk ki. Először nem tudtuk, hogy hová is induljunk, de bátorságot vettünk és kérdezősködni kezdtünk. A mi csoportunk a Miskolci Csizmadiák, a Skála áruháztól kezdte meg útját. Láthattuk útközben a színházat, a Sötét Kaput stb.

Miskolc legöregebb utcája nagyon érdekes volt. Egy Mátyás király idejéből származó templomot láttunk. Innen egy nagy gyaloglás következett. Elfáradtunk, de a kilátás megérte. Miskolc kilátótornyába mentünk. Ezek után az ebéd következett. A kilátótorony előtt lévő tisztáson ültünk le a fák árnyékaiban.

A nap egy különleges pontja volt a Jezsuita Gimnáziumba tett látogatásunk. Egy nagyon kedves bácsitól megtudtuk, hogy mit is hisznek ők és hogy jöttek létre. Majd elindultunk vissza a szállásra.

Nagyon érdekes nap volt, sok időt töltöttünk egymással.

2009. július 5. A Máltai Szeretetszolgálat élménybeszámolója

Miskolcon minden hónap első vasárnapján régiségvásárt tartanak, a nap kezdetén ezen a programon vettünk részt, amit kisebb csoportokban jártunk be. Az idő nagyon meleg volt, mindenki kereste az árnyékos helyeket és a hűsítő dolgokat (fagyi, üdítő) árusító boltokat, cukrászdákat.

A szentmise 11.15-kor kezdődött, amit Kozma Imre atya tartott. A misén saját készítésű könyörgéseket olvasott fel egy-egy gyerek minden régióból. A mise után csoportkép készült a tábor résztvevőiről a templomkertben. Ezután igazi vasárnapi ebédet (húsleves, rántott hús) kaptunk, amely mindannyiunknak ízlett.

Egy kis pihenő után indultunk a Diósgyőri Várba, ahol egy érdekesítő idegenvezetésen vettünk részt. Az idegenvezetők korabeli ruhában voltak korabeli modorban beszéltek és viselkedtek. Betekintést nyerhettünk a Nagy Lajos király korabeli királyi várudvarba. Volt királynő, apród, valamint Nap Szépe választás és egy harci bemutató is részt vettünk. Sajnos az idő rosszabbra fordult, elkezdett esni és viharos lett. A hazautunk így kalandos lett, mire megérkeztünk a kólihoz.

Vacsora után a Ki mit tud? következett, ami élményekben gazdag volt. Rengeteg fajta előadást láthattunk, köztük néptáncokat, paródiákat és népdalokat, verseket is hallhattunk.

Segítségnyújtás - rászorultság

Ebben a modern világban egyre több az önhibáján kívül bajba jutott, rászorult ember. ők a társadalom kirekesztettjei, szinte semmijük sincs. Ilyeneknek és idősebb betegeknek, rászorultaknak igyekszik segíteni a Magyar Máltai Szeretetszolgálat is. A miskolci részlegüket volt alkalmunk megtekinteni, amelyik hazai, de zömében külföldi segítséggel jött létre. Törvényes keretek között igyekeznek a lehető legnagyobb kapacitással dolgozni, a legtöbb éhezőnek a népkonyhájukon napi 500 adag meleg ételt osztanak. 8-12 ágyas szobákban adnak biztos hajlékot. 60 elfekvő beteget látnak el.

Ebben az évben, mi felvidékiek is megismerkedhettünk tevékenységükkel. Példájuk nyomán, úgy gondolom, hazai szinten is létrehozhatnánk valamit, hiszen itt a táborban a gyakorlatilag képviseljük a széles Felvidéket (Nagykapos, Királyhelmece – Kelet-Szlovákia, Nyitra, Pozsony – Nyugat-Szlovákia).

A táborban öt országban élő magyar közösség gyermekei töltenek együtt egy hetet (Ukrajna, Szerbia, Szlovákia, Románia, Magyarország). Az együtt töltött idő alatt mindannyian jobban megismertük a csángókat, a székelyeket, a kárpátaljaiakat és az anyaországiakat közösségét, valamint a tábornak helyet adó minorita szerzetesrendet is.

Több, mint 100 fős ifjúsággal és vezetőikkel tölthetünk együtt egy nagyszerű hetet. A tábor kapcsán úgy érzem, nemcsak összetartozunk, de össze is tartunk és bízom abban, hogy ez az összetartás hosszú távra szól.

Tóth Attila, Fecske - Nagycsaládosok Társulása

2009. július 5. vasárnap

Ma újabb meglepetések vártak ránk. Lehet, hogy a miskolciaknak már megszokott a régiségvásár, de a táborozók nagyobb része még sohasem látott ilyet. A fiúkat a fegyverek, szerszámok, játékok érdekelték, a lányok az ékszereket, hímzéseket nézték nagy szakértelemmel. Néhányan vásároltak is könyvet, apróbb dolgokat.

A vasárnapi szentmisét a Máltai Szeretetszolgálat elnöke Kozma Imre atya celebrálta. Beszédében szólt arról, hogy az összetartozás összetartást is kell, hogy jelentsen, hiszen a magyarságnak erre nagy szüksége van. Ez a nemzet 1956-ban és 1989-ben olyan

lépésre szánta el magát, amely az egész Európa, de mondhatjuk, hogy a világ történelmi eseményeire is befolyással volt. Mi tudjuk, hogy „Magyarországnak van a legnagyobb szíve”, de a többi nemzet is tisztelettel van irántunk, hiszen tapasztalják nagylelkűségünket, önzetlenségünket, és segítőkészségünket. Ezt bizonyítják a közelmúlt eseményei, hiszen a berlini fal első tégláját a magyarok vették ki a határnyitással, s ebben része volt a Máltának is.

Imre atya köszöntötte a Felvidékről, Kárpátaljáról, Moldvából, Erdélyből és a Vajdaságból érkező gyermekeket, és reményét fejezte ki, hogy jövőre talán az örvidékről is érkeznek az „Összetartozunk” táborba.

A sok évet megélt ferences templom falai között felcsendültek a csángó leányok gyönyörű Mária-énekei, s a mise végén a Boldogasszony Anyánk, a székely és a magyar Himnusz. A padosorokban többen törölgették a szemüket a megható pillanatokban.

A szentmise után a kollégiumban együtt ebédelt a 110 gyermekkel az 50 vendég, akik támogatták hozzájárulásukkal a tábor létrejöttét.

Délután a Diósgyőri várba látogattunk, az időutazás elröpített Nagy Lajos királyunk idejébe. A lovagkor látványosságai elvarázsoltak minket. Egy nem tervezett újabb meglepetés következtében a program végén az egész csapat bőrig ázott. Így érkeztünk vissza a kollégiumba.

Az esti program volt az igazi meglepetés. Ki-ki elhozta magával népe táncait, énekeit, a szokásokat felelevenítő játékokat. A Ki-mit-tud sikeréhez paródiával, pantomim játékokkal, szóló és közös énekekkel, versekkel járultak hozzá a csoportok. A sokféle műsorszámnak egy tanulsága volt: mindannyian egy néphez tartozunk, ismerjük ezt a csodát – édesanyánk nyelvét – népünk történelmét, mondáit, ez az ami összeköt bennünket. Ezek a gyermekek egytől egyig átérezték ennek súlyát és felelősségét.

Az újabb meglepetés Bogdán atya és Pál testvér ajándékai és áldása volt.

Miután „elmentünk békével” csak egy emeletet haladtunk, ugyanis ott a lányok elkezdtek énekelni, dalokat tanultak egymástól. Nemsokára csatlakozott hozzájuk Attila bácsi a harmonikájával és percek alatt olyan tánc ház kerekedett, hogy nocsak! A tánc, az ének, az élmények igazi közösséggé kovácsoltak minket.

A vasárnap valóban tele volt meglepetésekkel és nem várt ajándékokkal, mely nem arany, nem kincs, a moly ki nem rágja, a rozsola meg nem eszi, de félőn őrizzük a szívünkben.

Miskolci beszámoló

Nagy örömmre szolgált, hogy a szünidő egy hetét Miskolcon töltöttem. Eddig csak pár alkalommal jártam Magyarországon, akkor is csak Dél-Magyarországot sikerült megismerem. Ezzel az úttal viszont az ország észak-keleti tájait is megcsodálhattam.

Nagyon vártam az utazást. Izgatott voltam, mert öt fiú utazott velem, és azt hittem, hogy egy szobában kell aludnom velük. Még belegondolni is szörnyű volt. Megkönnyebbültem, mivel az ellenkezője történt. Megismerkedtem a lányokkal, nagyon jókat beszélgettünk, és nevetgélünk elalvás előtt.

Egy kissé összerázódtam az úton, emiatt az étvágyam sem volt a legjobb. Ennek ellenére az étel nagyon finom volt. Mindig bőséges lakoma várt minket. Nagyon jó volt a program. Úszhattunk, meg voltunk a Diósgyőri várban, sőt, megnéztük a papírmúzeumot is. A séták, és a hegymászás jól tett a közérzetünknek. Megismerhettük Miskolc nevezetességeit is. Érdekes volt a villamos, mert eddig még soha nem utaztam vele. Eleinte kicsit furcsa, de később megszokja az ember.

Jó volt, hogy csapatokra lettünk osztva. Eleinte nem voltam biztos benne, hogy sikerül valamit kitalálni csapatnévnek, de végül sikerült megoldani minden feladatot. A csapatagokkal jól kijöttem, és egy lánnyal azóta is tartom a kapcsolatot. Sokat voltam a lányokkal, akiket Miskolcon ismertem meg. Kicsit rosszul éreztem magam, hogy otthagytam a fiúkat, de szerintem nem hiányoztam nekik. Azért később mégis többet beszélgettünk, amikor is elmesélték legfrissebb élményeiket.

Utolsó nap már nagyon szomorú voltam, hogy haza kell menni. Addigra sikerült megismerkednünk jobban a többiekkel. Érdekes volt a miskolci gyerekek műsora, és a táborújs is jó ötlet volt. Azon az éjszakán maradtunk fenn legtovább, mert tudtuk, hogy másnap már menni kell haza, és nem fogjuk többé látni egymást. A maradék együttöltött időt kártyázással és beszélgetéssel töltöttük el.

Másnap az induláskor nagy zűrzavar volt. Összepakoltunk, és elkértük egymás telefonszámát meg e-mail címét. Egy pár barátom elérhetőségét nem tudtam elkérni – és tudtam, hogy Miskolcra, nem valószínű, hogy újra eljutok – és biztos voltam benne, hogy néhányat közülük nem látok többé.

A miskolci kirándulás örök emlék marad. Remélem, jövőre újra megszervezik ezt a találkozót, és akkor talán lesz lehetőségem viszontlátni Miskolcon szerzett ismerőseimet.

Bajusz Izabella, Magyarcsernye,

Hevesi beszámoló

Boldog voltam, amikor meghallottam, hogy én a nyáron táborba mehetek, még soha nem voltam táborozni. Mint egy kis gyermek úgy számolgattam a napokat. Oly nehezen érkezett el a várva várt nap.

Mikor Miskolcra értünk uzsonnával vártak bennünket, utána kipakoltunk, majd megvacsoráztunk. Másnap a diósgyőri máltai házukba látogattunk el, ott idősekkel találkoztunk. Szerintem az „M” alakú épületben jó helyük van az időseknek. Később a Papír-Múzeumot néztük meg, többfajta vízjelet láttunk és még meríteni is lehetett. Majd egy jót fürdöttünk a várfürdőben. Szombaton Miskolc belvárosában tettünk egy szép és hosszú sétát, azt követően városvetélkedőn vettünk részt. Felmentünk Miskolc hegyére, ott az

avasi templomot, lakótelepet és a Jezsuita Gimnáziumot néztük meg. Miskolc belvárosában minden hónap első vasárnapján régiség vásár van, melyet mi is megnéztünk. Reggeli után misén voltunk, ezért érdemes volt eljönni, de a templom is nagyon szép. Ebéd után a Diósgyőri várat néztük meg. ahol lovagi tornát láthattunk. Furcsa tájszólási kiejtéssel adták elő. Este „Ki mit tud” vetélkedőt rendeztek, ami izgalmasan telt el. Hétfőn Hejőcsabán pizzával vártak bennünket, ami nagyon finom volt. Majd fürödtünk a Mályi tóban a halak között, itt szerettem a legjobban lenni, számomra nagyon szép hely. Kedden Tapolcára mentünk, itt boboztam életemben először, egy jót fürödtünk a Barlangfürdőben, ahol víz alatti világítás is van. Ezt követően kisvonattal mentünk Lillafüredre. Nyári legjobb táborom egy izgalmas tábortúzzal fejeződött be.

Heves, Harnos Gábor 11 éves „Szerтелен Szerdás” tanuló

Csütörtökön elindultunk Miskolcra. Elfoglaltuk a szállást. Vacsora előtt elmentünk sétálni. Vacsora közben ismerkedtünk. Sok barátot szereztem. Este sokat beszélgettünk és kártyáztunk.

Pénteken elmentünk a várfürdőbe és ott másfélórát voltunk. Nemsokkal később elkezdett esni az eső, és ez rossz volt. És ezután a Papírmúzeumba mentünk és ott megmutatták, hogyan kell papírt készíteni nagyon érdekes volt ezért én is kipróbáltam. Én egy pápa arcképét készítettem. Szombaton elmentünk a városba és ott megnéztük a nevezetességeket, majd vetélkedő volt a csoportunknak, jól sikerült. Tetszett az is mikor felmentünk Miskolc hegyére az Avas templomot és a lakótelepet megnézni, de a vetélkedő jobban. Vasárnap szétnéztünk a régiségvásárban. a Diósgyőri várban már harmadjára voltam. De még ilyen előadás nem volt, s ez nekem nagyon tetszett.

Hétfőn videót néztünk és ez érdekes volt. Majd Hejőcsabán finom pizzával vártak minket. Utána mindenki elindult a Mályi tóra és ott jól éreztük magunkat.

És elérkezett az utolsó nap. Ez a nap volt a legjobb. Kedden elmentünk bobozni most boboztam elsőnek nagyon, élveztem a bobozást. Mellette volt a barlangfürdő és oda is, mentünk itt is elsőnek voltam nagyon jó volt, itt lettem volna egész nap. Kisvonattal elindultunk Lillafüredre. Este tábortűz és vicces játék volt. Szerdán elindultunk haza.

Heves, Pósa Zoltán 11 éves „Szerтелен Szerdás” tanuló

Csütörtökön elindultunk a Máltai busszal Miskolcra. Oda értünk a kollégiumba és felmentünk a szobába. Ezután elmentünk sétálni nagyon jó volt a séta friss levegő. Vacsora közben ismerkedtünk.

Másnap elmentünk a Papírmúzeumba és megmutatták, hogy hogyan kell papírt készíteni, nagyon érdekes volt. Én is kipróbáltam több formában, én egy pápa arcképét készítettem. Szombaton a nevezetességeket néztük meg evvel kapcsolatban kapunk feladatot és csoportonként kellett megkeresni a táblát vagy szobrot. Nagyon jó volt sok helyre elmentünk.

Vasárnap régiségvásár volt. Diósgyőri várban az előadás szép volt. Este „Ki mit tud?” volt sok szép előadással.

Hétfőn a Mályi tóra mentünk fürödni, jó volt, finom gulyáslevest ettünk.

Kedden volt a legjobb mikor bobozni voltunk és a barlangfürdőben. Bobozni már másodjára voltam, a barlangfürdőben elsőnek. Este tábortűz volt, vicces játékot játszottunk. Szerdán elbúcsúztunk és indultunk haza.

Heves, Pósa Nikoletta 13 éves „Szerтелен Szerdás” tanuló